

særlige Forsatninger for andre Landsdele burde udvikles. Naar jeg derfor ønsker at sige et Par Ord, er det kun for at motivere, hvorledes jeg vil stemme med Hensyn til det Forslag, der er under Forhandling. Det paaligger, ifølge Forretningsordenen, den høitærede Formand at gjøre Forslag om sliige Sagers Behandling, og intet andet Medlem kan i den Henseende gjøre afvigende Forslag. Derimod kan jo ganske sikkert Thinget, hvad der iøvrigt, saavidt jeg veed, er uøst og heller ikke paa nogen Maade vilde være ønskeligt, hvis det ofte stete, forkaste Formandens Forslag; men dette vilde jo da sædvanligt være begrundet i, at Forslaget i og for sig var uhenftsmæssigt, at det gik ud paa en Behandlingsmaade af Sagen, som af indre Grunde maatte ansees for at være urigtig. Noget Saadant kan jeg nu paa ingen Maade sige, at der ligger i den Behandlingsmaade, som af den høitærede Formand i nærværende Tilfælde er bragt i Forslag; thi skal der overhovedet foretages en Adresserforhandling, er ganske vist det første fornødne Skridt, at en Adresse foreligger; saalænge nemlig dette ikke er Tilfældet, men der kun foreligger nogle enkelte Punkter, som skulle optages i den, maa naturligvis Diskussionen nødvendigvis bevæge sig aldeles i det Uklare og Tvetydige, idet Enhver jo vil see, at det er de bestemte endelige Udtryk i Adressen, som maae være den virkelige Gjenstand for en Forhandling. Jeg kan derfor ikke finde Andet, end at, naar en Adresse i og for sig skulde vedtages, er det ganske naturligt, ja, jeg vil sige selvfølgelig, at det første Skridt maatte være, at Adressen bragtes tilveie. Naar derfor jeg for mit Bedkommende ikke bestoindre er nødsaget til at stemme mod Formandens Forslag, hidrører dette fra en anden Grund, idet jeg nemlig ikke seer, hvorledes jeg paa nogen anden Maade er istand til at tilkjendegive, at jeg overhovedet ikke ønsker denne Sag fremmet. Hvis det Spørgsmaal, om Sagen overhovedet skulde fremmes, forelaa for sig klart og bestemt, kunde ogsaa en klar og bestemt Forhandling og Afstemning derover finde Sted. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, idet der nemlig her kun foreligger Forslag til en vis Behandlingsmaade af Sagen. Denne kan

være meget hensftsmæssigt; men ved at gaae ind paa den vil der, forekommer det mig, indirekte være givet Tilslutning til den Anskuelse, at Sagen overhovedet bør fremmes, og da det nu ligger fjernt fra mig at ville slutte mig dertil, da jeg paa ingen Maade kan betragte dette som rigtigt eller hensftsmæssigt, seer jeg ikke, hvorledes jeg skulde paa nogen Maade kunne komme til at tilkjendegive denne min Mening, uden ved at stemme mod den høitærede Formands Forslag. Det er blot denne Motivering af min Stemmegivning, jeg ønskede at benytte Leiligheden til at fremkomme med.

Formanden: Jeg skal først bemærke, at Forretningsordenen ikke hjemler nogen anden Fremgangsmaade for Sagens Behandling end den, der her er fulgt, og dernæst, at skjøndt det ikke i Forretningsordenen udtrykkeligt er udtalt, at der kan stilles Endringsforslag til et saadant Forslag af Formanden, maa dette dog kunne skee. Det er imidlertid ikke skeet i nærværende Tilfælde og derfor foreligger kun Formandens Forslag.

Christensen: Jeg skal blot tillade mig at fremsøre et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende, af den ærede Formand stillede Forslag til Sagens Behandling. Den første skal være den, at jeg fra mit Standpunkt ganske maa billige det. Jeg maa derhos tilføie, at jeg ligeledes fra mit Standpunkt ikke kan Andet end være af en heel anden Mening end den ærede sidste Taler. Jeg troer nemlig, at det vilde være et meget spørgeligt Tidens Tegn, dersom Thinget afviste en Sag som denne, eller nægtede at tage den under Behandling, og jeg kan saa meget mere sige dette, som Formuleringen af Forslaget eller af de enkelte Punkter, som de ærede Forslagsstillere udtrykkeligt have fremsat, ingenlunde tilfredsstillende mig. Jeg er forsaavidt af Indenrigsministerens Mening, at det ikke er godt at see hverken for os eller for Inderverdenen, om det er Tillid eller Mistillid eller Mangel paa Tillid, der udtales, medens det dog under Forhold som vore og ved en Udtalelse fra en politift Forsamling som vor ganske vist turde være baade ønskeligt og naturligt, at der ikke kunde være Tvivl derom. Mine Erindringer i den Henseende skal jeg